

Οι εκλογές της 26ης Μάη κατέγραψαν και ανέδειξαν όλα τα βασικά χαρακτηριστικά που διαμορφώθηκαν στην πολιτική και κοινωνική ζωή τα τελευταία χρόνια, μετά την ανάδειξη του ΣΥΡΙΖΑ στην κυβέρνηση. Πορεία δεξιά, ολόκληρου του πολιτικού συστήματος, ενίσχυση των αντιδραστικών – εθνικιστικών – ακροδεξιών δυνάμεων, με το λαό και τη νεολαία στη γωνία να δέχονται τα απανωτά χτυπήματα της επίθεσης του συστήματος και να καλούνται σε υποταγή και συμμόρφωση σε ένα όλο και πιο αντιδραστικό σκηνικό.

Τα αποτελέσματα των ευρωεκλογών, αλλά και των δημοτικών και περιφερειακών εκλογών, αποτελούν μια βάση για να συνεχιστεί η επιχείρηση αναδιάταξης των πολιτικών δυνάμεων του συστήματος σύμφωνα με τις ανάγκες του και μπροστά στα νέα κύματα αντιλαϊκής επίθεσης και έντασης των ιμπεριαλιστικών παρεμβάσεων και πολέμων στη χώρα και στην περιοχή.

Ο ΣΥΡΙΖΑ πλήρωσε, βέβαια, τη δίκαιη οργή των λαϊκών μαζών, αλλά παραμένει ο ένας από τους δύο πυλώνες του συστήματος και θα επιχειρήσει με κάθε τρόπο να ανακτήσει την πρωτοκαθεδρία. Το ξεθωριασμένο αριστερό προσωπείο του και τα προεκλογικά φιλοδωρήματα δεν μπόρεσαν να κρύψουν το ότι υπηρέτησε με συνέπεια την αντιλαϊκή πολιτική των ιμπεριαλιστών και του ντόπιου κεφάλαιου. Η ΝΔ πέτυχε μια σημαντική νίκη και έβαλε σοβαρή υποθήκη να αποτελέσει τον κυβερνητικό κορμό (τουλάχιστον) της επόμενης περιόδου. Η ενίσχυση του ΠΑΣΟΚ/ΚΙΝΑΛ σε σχέση με τις βουλευτικές του Σεπτέμβρη του 2015, το αναδεικνύει ως το αναγκαίο συμπλήρωμα του υπό διαμόρφωση νέου σκηνικού. Το ψαλίδισμα της –προβληματικής για πολιτικές χρήσεις– ΧΑ συνοδεύτηκε από την ανάδειξη του ανάλογου μορφώματος («Ελληνική Λύση»), αλλά και μιας σειράς άλλων φασίζουσων και ακροδεξιών δυνάμεων που όλες μαζί αθροίζουν διψήφιο ποσοστό. Έτσι, από τη μια, το άθροισμα των δύο πυλώνων είναι σχετικά χαμηλό (57%), αλλά, από την άλλη, μαζί με τις ενδιάμεσες και ακροδεξιές-αντιδραστικές δυνάμεις διαμορφώνει μια συντριπτική πλειοψηφία που μπορεί να παράξει τις αναγκαίες για το σύστημα κυβερνητικές και πολιτικές λύσεις.

Όπως έγινε αντιληπτό και σε όλη την προεκλογική περίοδο, αυτή ήταν η κύρια και βασική έγνοια των δυνάμεων του συστήματος που αντιμετώπισαν τις εκλογές της 26ης του Μάη ως μια πολιτική προετοιμασία (από κάθε άποψη) των επόμενων και επικείμενων βουλευτικών εκλογών.

- Οι δυνάμεις που αναφέρονται στην Αριστερά συνέπραξαν στο να συρθεί ο λαός σε αυτό το «αντιδραστικό εργαστήρι» και, νομιμοποιώντας για άλλη μια φορά την ιμπεριαλιστική εξάρτηση και την απάτη των ευρωεκλογών, αλλά και την απάτη των περιφερειακών εκλογών. Γιατί, και με βάση μια ολόκληρη πορεία δεκαετιών προσαρμογής στην πολιτική του συστήματος, προέκριναν για άλλη μια φορά τη θέση «κάλη να 'ναι κι ό,τι να 'ναι». Τα αρνητικά εκλογικά αποτελέσματα που κατέγραψαν δεν τις βγάζουν από αυτή τη ρότα. Η πιο χαρακτηριστική –και κυρίαρχη– περίπτωση είναι αυτή της ηγεσίας του ΚΚΕ που επιχειρεί να συγκαλύψει την ήττα της με τη μείωση των ποσοστών της ΧΑ. Κάνει ότι δεν βλέπει όλες τις υπόλοιπες φασίζουσες και ακροδεξιές δυνάμεις που αναδείχτηκαν και καταγράφηκαν. Και, κυρίως, δεν θέλει να δει τις δικές της ευθύνες που με την πολιτική της καταγγελίας της «τουρκικής επιθετικότητας», του «αλυτρωτισμού των Σκοπίων» και της πολιτικής της για το προσφυγικό (δίπλα στις

αντιδραστικές δυνάμεις στα νησιά του Β. Αιγαίου) τροφοδότησε και στήριξε αυτή την πορεία.

Αλλά και οι δυνάμεις της ΛΑΕ και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ είδαν τα ποσοστά τους να μειώνονται, “εισπράττοντας” την προβολή της γραμμής των μεταβατικών προγραμμάτων, μιας άλλης –δήθεν φιλολαϊκής– κυβερνητικής διαχείρισης. Γραμμή αδιέξοδη για το λαϊκό κίνημα, συμφιλιωτική προς το σύστημα αλλά και προς το αφήγημα του ΣΥΡΙΖΑ. Γραμμή που, στην περίπτωση της ΛΑΕ, φλερτάρησε ανοιχτά και με εθνικιστικές δυνάμεις και απόψεις.

- Το ΚΚΕ(μ-λ) σε αυτές τις δύσκολες συνθήκες πάλεψε πολιτικά σε όλη τη χώρα τη θέση της αποχής και της μαζικής καταγγελίας των ευρωεκλογών, της ιμπεριαλιστικής εξάρτησης από ΕΕ-ΝΑΤΟ-ΗΠΑ. Στήριξε πολιτικά –και στο μέτρο των δυνάμεών του– το ρεύμα της αποχής, που –παρά τους εκβιασμούς και την πόλωση– διατηρήθηκε και οριακά ενισχύθηκε. Ταυτόχρονα, έδωσε και τη μάχη της αποχής από τα κρατικά όργανα των περιφερειών, και συνολικά στάθηκε απέναντι στην ημερήσια πολιτική διάταξη του συστήματος και των κομμάτων του. Πρόταξε την κατεύθυνση της αντίστασης στον ιμπεριαλισμό και το κεφάλαιο· το δρόμο της διεκδίκησης των δικαιωμάτων των μαζών· την προοπτική της αναμέτρησης με το σύστημα· τη διέξοδο της ανεξαρτησίας και του σοσιαλισμού.

- Λαός και εργατική τάξη καλούνται να αντιμετωπίσουν ένα αντιδραστικό πολιτικό τοπίο. Πολιτικό τοπίο που θα συμπληρωθεί από τους εκβιασμούς και τα ψεύτικα διλήμματα που θα κυριαρχήσουν στην προεκλογική περίοδο, τόσο ενόψει του δεύτερου γύρου των δημοτικών και περιφερειακών εκλογών, όσο και –κυρίως– ενόψει των βουλευτικών εκλογών. Από τη μια, ο ΣΥΡΙΖΑ που με την πολιτική του διέυρνε παραπέρα και συνέβαλε στη διαμόρφωση αυτού του αντιδραστικού τοπίου. Από την άλλη, η ΝΔ και ο Μητσοτάκης, γνήσιοι εκφραστές της πολιτικής των μνημονίων και της εξάρτησης, επιζητούν την εκλογική νομιμοποίηση για να πάνε αυτήν την πολιτική ακόμη παραπέρα. Παρά το δήθεν αναβαπτισμένο πολιτικό πρόσωπο που επιχειρεί να παρουσιάσει, με ψεύτικες υποσχέσεις προς τα μικρομεσαία και μεσαία λαϊκά στρώματα και φλυαρίες περί «κυβέρνησης όλων των Ελλήνων, η ΝΔ αγωνιά να αναλάβει πιο αναβαθμισμένο ρόλο, ώστε να υπηρετήσει πιο αποτελεσματικά τις δυνάμεις του κεφάλαιου και του ιμπεριαλισμού, τις δυνάμεις της αντίδρασης και της οπισθοδρόμησης.

- Η διέξοδος για το λαό και τη νεολαία βρίσκεται στην άρνηση όλων αυτών των εκβιασμών και των ψεύτικων διλημμάτων. Βρίσκεται στο δρόμο της μαζικής πάλης. Ο λαός έχει ανάγκη τους αγώνες. Το κίνημα έχει ανάγκη τους κομμουνιστές. Η ελπίδα βρίσκεται στην οργάνωση και την πάλη!

Με αυτήν την κατεύθυνση το ΚΚΕ(μ-λ) θα δώσει πανελλαδικά την πολιτική μάχη των βουλευτικών εκλογών, ώστε να προετοιμάσει και να συγκροτήσει δυνάμεις πάλης και αγώνα για την επόμενη, πιο δύσκολη και απαιτητική περίοδο.